

Tisztelt Szülők!

Szabó Jánosné (Éva) alsós tanító vagyok, és a következőkben szeretnék röviden bemutatkozni.

Gondtalan, boldog gyermekkorom szülőfalumban, a méhkeréki román nemzetiségi óvodában kezdődött, majd a helyi általános iskolában folytatódott. Mindkét helyen olyan attitűddel rendelkező pedagógusaim voltak, akik példát mutattak az élet minden területén. Első tanító nénimnek köszönhetem, hogy ezt a gazdag, szép, folyamatos megújulásra ösztönző, csodálatos hivatást választottam.

A középiskolai tanulmányaim befejezése után a Debreceni Tanítóképző Főiskolán szereztem meg tanítói diplomámat. Pályakezdőként lehetőségem volt öt évet abban az iskolában tanítani, ahol én is diák voltam, majd visszatértem Gyulára az egykori gimnáziumomba. Az érzelmi biztonságban eltöltött éveim olyan nevelést, tudást nyújtottak számomra, amelyek az érzelmi és értelmi intelligencia mellett, a mai kor információfeldolgozásához és az új kihívásokhoz is segítséget nyújtottak. 3 évig helyettesítő pedagógusként betekintést nyerhettem kollégiumunk középiskolás diákjainak nevelésébe is.

Szakmai éveim alatt tudásom folyamatos fejlesztésére törekedtem. Hosszú évek óta alsó tagozatos munkaközösség-vezetői feladatokat látok el. Szívesen vállalom a leendő tanítók szakmai, módszertani támogatását, patronálását.

Mellette, a *„Modern oktatási programok kidolgozása a magyarországi román nemzetiségi iskolák számára”* című projekt keretében, lektoráltam egy 2. osztályos román nyelvű technika, illetve a *„Kommunikáció 1-2. osztályosoknak”* című tankönyvet. Szerzője vagyok a *„De sărbători” (Ünnepekre)* című kétnyelvű gyűjteménynek és társszerzője egy, a közelmúltban megjelent szótárnak, amely tantárgyakra bontott román és magyar nyelvű szakkifejezéseket tartalmaz az alsó tagozat számára.

A szarvasi Gál Ferenc Főiskola Pedagógiai Karának nemzetiségi konferenciáján módszertani segédanyagokból tartottam előadást. Bázisintézményi programon belül pedig, tanügyi dokumentumok tartalmi, módszertani, logikai összefüggéseit mutattam be több intézmény pedagógusának.

2016-ban a minősítési eljárás eredményeként Pedagógus II. fokozatba léptem.

Pályafutásom 40. évében is a lankadatlan tenni akarás, a felelősség, a hitelesség és a hivatástudat vezérel.

Hálás vagyok, hogy az alsó tagozatos nevelő-oktató munka kis-felmenő rendszerében 1-2. osztályban taníthatok. Ez a korcsoport áll hozzám a legközelebb.

Megtiszteltetést és ugyanakkor nagy kihívást jelent számomra, hogy az 1. osztály tanulóit bevezessem az iskola rejtelseibe és a számukra új közösségbe. Sokéves tapasztalatom az, hogy ebben az átmeneti időszakban a legmeghatározóbb a személyes példamutatás, a

következetességen és a szaktudáson túl, a derű, a játékoság és a szeretet kincseskamrája: a türelem. Munkám minden pillanatában irányítúként vezetnek József Attila szavai:

„A tanulás ne lecke legyen a gyermeknek, hanem szívdobogtató élmény”.

Hiszek az „együtt munkálkodás” erejében. Nyitott, őszinte és felelősségteljes együttműködésre törekszem minden szülővel annak érdekében, hogy a beilleszkedés, az iskola megismeréséhez vezető út és a folytatás zökkenőmentes legyen, melynek eredménye: *boldog gyermek, boldog szülő, boldog pedagógus*. Szép és nemes feladat a gyermek sokszínű szellemi adottságait felfedezni, kibontakoztatni és megfelelő irányba terelni.

A „sokszínű kisemberkét” nem lehet sablonosan, sémák szerint fejleszteni. Munkám során előtérbe helyezem az egyéni megközelítés pedagógiai elvét, hiszen sokfélék az indulók és nem egyformák az utak. A gyerekek különböző képességűek, egyediek. Köztudott, hogy ebben az életkorban a leghatékonyabb értelmes tanulás módja a személyes, cselekvő tapasztalatszerzésből indul ki. Nemes és szép feladatnak érzem a gyermek sokszínű szellemi adottságai között megtalálni és jó hangulatban kibontakoztatni a legjobbat.

Iskolánkban a hagyományos tanórai kereteken kívül, sokszínű, változatos, játékos, pozitív látásmódra épülő programokat, szakköröket is szervezünk magyar és román nyelven. Kirándulásokat, színház-és múzeum látogatásokat szervezünk a gyerekeknek.

Intézményünk családi légköre biztosítja tanulóink mindennapos lelki kiegyensúlyozottságát. Ha nemzetiségi iskolánkban a gyerekek elfogadva, szeretetben, barátságos légkörben, jókedvűen fejlődnek, megtanulják megkeresni a szeretetet a világban is. Csak megértéssel, türelemmel és boldogító, változatos jócselekedetekkel lehet a gyermek szívéhez és eszéhez férkőzni.

Juhász Gyula fogalmazza meg a legszebben személyes hitvallásomat:

„A tanárt nem a pápaszem, a notesz és a tekintély teszi, hanem a lélek és az értelem csodálatosan egyesült fogékonyága a gyermek álmai és vágyai iránt”.

Kívánom, hogy gyermekeik álmai, vágyai a mi multikulturális intézményünkben váljanak valóra, hiszen a boldogság egyik titka az, amikor örülünk mások boldogságának.

Őszinte szeretettel várom leendő tanítványaimat!

